

fra Byen, at Byen ikke kan være tjent dermed. Det er rigtignok blevet tagt ved Jærnbansesagers Behandling, at man kunde gerne lægge Stationerne langt fra Byerne, thi Byerne vilde komme til Jærnbannerne; men paa alle de Steder, hvor man har prøvet dette Eksperiment — og i denne Henseende kan jeg tale med af Erfaring for den Bys Bedkommende, hvor jeg har hjemme — har det vist sig, at det sfter ikke saa let, men at man tværtimod tidlig eller sent bliver nødt til at flytte Jærnbanen til Byen. Her er nu Tale om et Posthus, med hvilket Beboerne skulle staa i uafbrudt, stadig Forbindelse. Med Jærnbanen staa de dog kun i Forbindelse, for saa vidt der rejses, hvilket ikke gaar for sig hver Dag; men med Posthuset staa Beboerne i uafbrudt daglig Forbindelse, og saa vil man tvinge dem til at gaa en saa lang Vej. Jeg mener, at dersom Ministeren ikke giver et bestemt Tilsgagn om, at han vil opføre Posthuset i selve Herning og ikke ved Stationen, bør Forslaget udstemmes. Hvor og hvorledes der kan staffles Grund — jeg antager, at der vil kunne stilles Grund til Raadighed i Byen — det er et underordnet Spørgsmaal; men for Hernings Skyld bør Posthuset ikke opføres ved Jærnbanen. Hvad Forslagene til § 10 angaar, har jeg ikke deltaget i det første af dem, som angaar Grindsted Mergelbane. Jeg er for øvrigt til en vis Grad enig med det ærede Mindretal, der har stillet dette Forslag, nemlig deri, at den Begunstigelse, der ndes Interessentskabet angaaende Grindsted Mergelbane, ikke udelukkende bør komme Interessenterne til Gode, men Egnen, og jeg antager, at hvad enten det Forslag, der her er stillet, vedtages eller ikke — rimeligvis bliver det ikke vedtaget — vil det indeholde en Opfordring til den ærede Indenrigsminister til at føre saadant Tilshyn med Grindsted Mergelbanes Takster, at de, som ikke ere Interessenter, ikke forurettes af Interessenterne. Der er jo her i Virkeligheden Tale om Eftergivelse af et Laan. Det hedder rigtignok, at Laanet skal være rentefrit i 10 Aar, eller hvad der nu staar i Finanslovsforslaget, men i Virkeligheden betyder det Eftergivelse; det kende vi jo alle sammen, at naar de 10 Aar ere omme, skal denne Begunstigelse forlænges, og saaledes bliver det ved for bestandig. Angaaende Forslaget under Nr. 18 kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte. Jeg kan heller ikke se Aarsagen til at forandre Stillingen over for Spørgsmaal angaaende Veterinær- og Landbohøjskolen, og naar den ærede Ordfører nu synes at anbefale

Bevillingen af de 4,800 Kr., kan jeg ikke følge ham deri. Jeg kender ikke de Bevørgrunde, der have ledet den ærede Ordfører dertil — han udtalte dem ikke tydelig her i Salen. Den hele Stilling, som Folketinget har indtaget over for alle Bevillinger om Veterinær- og Landbohøjskolen, maa ogsaa finde sin Anvendelse paa nærværende Forslag. Noget andet er det, naar vi komme til virkelig Enighed om Veterinær- og Landbohøjskolen paa et Grundlag, som Folketinget kan være tjent med. Da vil Stillingen være anderledes, men det er jo langt fra Tilfældet, og mig er der i alt Fald intet bekendt om, at man fra modsat Side viser større Villighed i saa Henseende, end man tidligere har vist.

Jeg kommer nu til Forslagene til § 26. Der indtager jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 179 en Særstilling i Forbindelse med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard). Det drejer sig om en Bevilling af i alt 100,000 Kr., hvoraf 50,000 Kr. i det forestaaende Finansaar, til Opførelse af et Kunstindustri-museum. Jeg vil straks indstyre den Bemærkning, at jeg ikke veed, hvad Kunstindustri er. Jeg kender noget, der hedder Kunst, noget, der hedder Industri, og noget, der hedder Kunstflid, men noget, der hedder Kunstindustri, er mig fuldstændig ubekendt. Maaſte de Herrere, der have tiltraadt Forslaget, kunne give mig Oplysning i saa Henseende, men jeg kender ikke noget dansk Ord „Kunstindustri“ og veed ikke, hvad der skal forstås derved; vil man give det et Navn, vil det vist være rigtigt at kalde det Kunstflid. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved. Det er ikke en sproglig Bemærkning, jeg gør, men det er i Realiteten, at jeg har væsentlig Indvending mod Forslaget. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget findes der — se Tillæg A, Sp. 1325—30 — en Motivering af Forslaget, som er stillet af Ministeren. Udvalget forbeholdt sig ved anden Behandling sin Stilling til Forslaget, men nu har det ved tredje Behandling taget Stilling dertil. I Motiveringen i Anmærkningerne oplyses det, at der er stet et Tilbud fra Ny Carlsbergs Museumslegat, af hvis Rente om trent Halvdelen skal anvendes til Indkjøb af kunstindustrielle Genstande i den Hensigt, at de senere skulle indlemmes i et Museum for Kunstindustri, hvis et saadant inden 10 Aar oprettes her. Disse 10 Aar udløbe i 1893, og sølgelig er det paa Tide, at der nu tages Bestemmelse. Den halve Rente af Legatet, som er paa 250,000 Kr., opføres med 4,500 Kr. Dette forekommer mig at